



MINISTERSTVO PRO MÍSTNÍ ROZVOJ

Staroměstské náměstí 6

110 15 Praha 1

Praze dne 17. 5. 2018

Č.j.: MMR-18402/2018-31

Počet listů: 6

ROZHODNUTÍ

Ministerstvo pro místní rozvoj, jako správní orgán věcně a místně příslušný dle ustanovení § 14 odst. 1 zákona č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s ustanovení § 16 odst. 5 zákona č. 248/2000 Sb., o podpoře regionálního rozvoje, ve znění pozdějších předpisů a ustanovení § 178 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) rozhodlo o odvolání Tomáše Peciny, nar. 21.4.1966, Slezská 1668/56, 120 00 Praha 2 (dále jen „odvolatel“), proti rozhodnutí **Regionální rady Regionu soudržnosti Střední Čechy** o odmítnutí žádosti o poskytnutí informace č.j. RRSC/662/2018 ze dne 23. 3. 2018 (dále jen „rozhodnutí č.j. RRSC/662/2018“)

takto

rozhodnutí č.j. RRSC/662/2018 se podle ustanovení § 90 odst. 5 správního řádu potvrzuje a odvolání se zamítá.

Odůvodnění:

Regionální rada Regionu soudržnosti Střední Čechy (dále jen „povinný subjekt“) předala Ministerstvu pro místní rozvoj (dále jen „ministerstvo“) v souladu s ustanovením § 16 odst. 2 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o informacích“) spis s odvoláním odvolatele ze dne 24.3.2018 označeným jako „*odvolání žadatele proti rozhodnutí Úřadu regionální rady regionu soudržnosti Střední Čechy ze dne 23. 3. 2018, č.j. RRSC/662/2018*“ proti rozhodnutí o odmítnutí poskytnutí informace č.j. RRSC 662/2018 ze dne 23. 3. 2018 (dále jen „odvolání proti rozhodnutí č.j. RRSC/662/2018“).

Ze spisu vyplývá, že odvolatel požádal dle zákona o informacích dopisem ze dne 28. 12. 2017 povinný subjekt o poskytnutí kopie kompletní závěrečné vyšetřovací zprávy Evropského úřadu pro boj proti podvodům (OLAF), včetně všech příloh, v anglickém jazyce, týkající se projektu farmy Čapí hnízdo na adrese Dvůr Semtín, 259 01 Olbramovice (dále jen „žádost“).

Povinný subjekt rozhodnutím č.j. RRSC/177/2018 ze dne 18. 1. 2018 (dále jen „rozhodnutí č.j. RRSC/177/2018“) žádost odmítl. Neposkytnutí informace povinný subjekt odůvodnil odkazem na ustanovení § 11 odst. 6 zákona o informacích s tím, že na základě dosud zjištěného má za to, že dokument obsahuje informace, které vznikly činností orgánů činných v trestním řízení v dané věci, a které mohou v tomto trestním řízení sloužit jako důkaz.



Povinný subjekt uvedl, že zveřejněním podrobností by mohlo dojít k maření účelu tohoto trestního řízení, přičemž odkázal na názor Nejvyššího státního zastupitelství v Brně, dostupný na webové stránce <http://www.nsz.cz/index.php/cs/tiskove-zpravy/2003-nsz-k-zavrene-zprav-olaf-tykajici-se-dotace-pro-farmu-api-hnizdo>. Povinný subjekt dále odkázal na názor Ministerstva financí obsažený v rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti v obdobné věci č.j. MF-35053/2017/10-2-Ro ze dne 4.1.2018, dostupný od téhož dne na webové stránce <http://www.mfcr.cz/cs/o-ministerstvu/sluzby-verejnosti/informacni-kancelar/seznam-podanych-zadosti/2018/zadost-o-poskytnuti-informaci-ve-smyslu-30657>.

Odvolaatel v zákonné lhůtě dne 19. 1. 2018 podal odvolání proti rozhodnutí čj. RRSC/177/2018 (dále jen „odvolání proti rozhodnutí čj. RRSC/177/2018“), ve kterém uvedl, že ustanovení § 11 odst. 6 spolu se souvisejícím ustanovením § 11 odst. 4 písm. a) zákona o informacích bylo vyloženo judikaturou Nejvyššího správního soudu například v rozsudku čj. 1 As 97/2009-119 ze dne 16. 3. 2010 v tom smyslu, že pokud nemůže být poskytnutím informace cíl trestního řízení zmařen nebo ohrožen, povinný subjekt informaci poskytne, neboť neexistuje důvod jejího dalšího utajení.

Odvolaatel dále uvedl, že tvrzení, že by poskytnutím kopie vyšetřovací zprávy žadateli mohlo dojít k ohrožení účelu trestního řízení, je zcela hypotetické, vzhledem k tomu, že textová část zprávy koluje v médiích a rovněž k ní mají přístup všichni obvinění, členové mandátního a imunitního výboru Poslanecké sněmovny Parlamentu, jakož i neurčitý počet zaměstnanců státní správy. Dle názoru odvolatele povinný subjekt resignoval na rozhodovací autonomii a odvolal se na právní názor jiných státních orgánů, což není v souladu se zásadami informačního zákona.

Ministerstvo následně rozhodlo o odvolání proti rozhodnutí čj. RRSC/177/2018 rozhodnutím č.j. MMR-6373/2018-31 ze dne 9.3.2018 tak, že rozhodnutí čj. RRSC/177/2018 podle ustanovení § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu zrušilo a věc se vrátilo Regionální radě Regionu soudržnosti Střední Čechy k novému projednání.

Důvodem zrušení byla skutečnost, že rozhodnutí neobsahovalo důvody, pro které má povinný subjekt za to, že na základě uvedeného nelze informace poskytnout. Povinný subjekt je přitom povinen se v souladu s ustanovením § 11 v návaznosti na ustanovení § 12 zákona o informacích zabývat individuálně každým jednotlivým údajem, přičemž musí posoudit a odůvodnit, proč daný údaj splňuje podmínky pro jeho neposkytnutí. Povinností povinného subjektu v těchto případech je uvést konkrétní důvody, pro které bylo poskytnutí informací odepřeno. Přitom průkazná existence takového důvodu nemůže být důvodem k odepření poskytnutí kopie celé listiny, ale pouze k vyloučení údajů, na které se výjimky vztahují.

Ministerstvo shrnulo, že jestliže tedy povinný subjekt odůvodnil neposkytnutí informace pouze tím, že požadované informace lze podřadit dle ustanovení § 11 odst. 6 zákona o informacích pod informace o činnosti orgánů činných v trestním řízení, aniž by přesně specifikoval, které části dokumentů naplňují tyto znaky, není tato argumentace případná a nelze ji považovat za dostatečnou pro odmítnutí poskytnutí požadovaných informací.

Povinný subjekt po zrušení rozhodnutí čj. RRSC/177/2018 a vrácení věci k dalšímu řízení žádosti v souladu s ustanovením § 4a odst. 2 písm. b) zákona o informacích částečně vyhověl a poskytl část Závěrečné zprávy Evropského úřadu pro boj proti podvodům (OLAF) pod označením Case



No OF/2015/1348/B4 ve věci projektu č. CZ.1.15/2.1.00/04.00095 k projektu „Multifunkční kongresový areál Čapí hnízdo“, elektronicky podepsané panem Nicholasem Johnem Illetem (výkonným generálním ředitelem), která shrnuje výsledek provedeného vyšetřování. Rozhodnutím čj. RRSC/662/2018 povinný subjekt v souladu s ustanovením § 15 odst. 1 zákona o informacích žádost odvolatele částečně odmítl.

Rozhodnutí čj. RRSC/662/2018 povinný subjekt odůvodnil následovně. Povinnému subjektu je známo, že ve věci dotace poskytnuté aktivitám v rámci projektu s reg. č. CZ.1.15./2.1.00/04.00095 „Multifunkční kongresový areál Čapí hnízdo“ je vedeno Policií České republiky vyšetřování. Po seznámení s obsahem zprávy Evropského úřadu pro boj proti podvodům (dále jen „OLAF“) vyhodnotil, že zpráva obsahuje informace, které jsou součástí vyšetřování. Povinnému subjektu je též z veřejně přístupných zdrojů známo, že „zpráva OLAF bude postoupena příslušným orgánům Policie ČR a stane se součástí vyšetřovacího spisu. Nahlíženo na ni bude proto jako na každý jiný důkaz v trestním řízení.“ (vyjádření Městského státního zastupitelství v Praze ze dne 2.1.2018 dle citace v odůvodnění rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti vydané Ministerstvem financí dne 8.1.2018 pod č.j. MF-35331/2017/10-2-Roz). V tomto rozhodnutí, ve kterém jiný povinný subjekt rozhodoval o poskytnutí téhož dokumentu, je dále Městské státní zastupitelství citováno: „s ohledem na obsah zprávy, který obsahuje i informace shromážděné v trestním řízení by jejich zveřejněním mohlo dojít k ohrožení jeho průběhu“.

Na základě výše uvedených informací shledal povinný subjekt, že na něj dopadá ustanovení § 11 odst. 6 zákona o informacích, dle kterého neposkytne informace „o činnosti orgánů činných v trestním řízení, včetně informací ze spisů, a to i spisů, v nichž nebylo zahájeno trestní řízení, dokumentů, materiálů a zpráv o postupu při prověřování oznámení, které vznikly činností těchto orgánů při ochraně bezpečnosti osob, majetku a veřejného pořádku, předcházení trestné činnosti a při plnění úkolů podle trestního řádu, pokud by se tím ohrozila práva třetích osob anebo schopnost orgánů činných v trestním řízení předcházet trestné činnosti, vyhledávat nebo odhalovat trestnou činnost nebo stíhat trestné činy nebo zajišťovat bezpečnost České republiky“.

Povinný subjekt uvedl, že se v tomto ohledu zcela ztotožňuje s Ministerstvem financí, které ve svém výše citovaném odůvodnění uvedlo, že za situace, kdy by došlo k poskytnutí informace, by dosud nezjištěný pachatel mohl prostřednictvím veřejných sdělovacích prostředků či jiným způsobem být informován o konkrétních osobách, jež ve věci podaly vysvětlení, o obsahu podaných vysvětlení, o provedené operativně-pátrací činnosti a o dalších realizovaných úkonech trestního řízení. Zveřejnění těchto informací by mohlo reálně vést ke zmaření dosažení účelu trestního řízení, který ve smyslu § 1 odst. 1 zákona č. 141/1961 Sb., trestní řád, ve znění pozdějších předpisů předpokládá náležité zjištění trestných činů a spravedlivé potrestání pachatelů těchto trestných činů“.

Povinný subjekt dále uvedl, že dle ustálené soudní praxe při výkladu ustanovení § 11 odst. 6 zákona o informacích neposkytne povinný subjekt informace o probíhajícím trestním řízení pouze poté, co zváží, nakolik je důvod neposkytnutí informace vskutku ospravedlněn naléhavou společenskou potřebou. Tou bude zpravidla zájem státu na tom, aby poskytnuté informace neohrozily objasnění skutečností důležitých pro trestní řízení, na tom, aby povinné subjekty, nezveřejnily o osobách zúčastněných na trestním řízení údaje, které přímo nesouvisejí s trestnou činností, a aby poskytnutím informací nebyla porušena zásada, že dokud pravomocným odsuzujícím rozsudkem není vina vyslovena, nelze na toho, proti němuž se vede trestní řízení, hledět jako by byl vinen.



Za účelem srovnání závažnosti dvou základních práv realizovaných dvěma právními předpisy stejné právní síly sledující dva odlišné cíle provedl povinný subjekt test z hlediska zásady proporcionality, skládající se z následujících tří hledisek:

- 1) posouzení způsobilosti naplnění účelu (vhodnosti) zvoleného řešení, kdy je zjišťováno, zda je konkrétní opatření (poskytnutí alespoň částečné informace) vůbec schopno dosáhnout zamýšleného cíle, jímž je ochrana jiného základního práva nebo veřejného statku,
- 2) posouzení potřebnosti, kdy je zkoumáno, zda byl při výběru prostředků použit ten prostředek, který je k základnímu právu nejšetnější,
- 3) posouzení přiměřenosti, kdy je zkoumáno, zda újma na základním právu není nepřiměřená ve vazbě na zamýšlený cíl, tzn., že opatření omezující základní lidská práva a svobody nesmějí, jde-li o kolizi základního práva či svobody s veřejným zájmem, svými negativními důsledky převyšovat pozitiva, která představuje veřejný zájem na těchto opatřeních.

V návaznosti na provedení testu povinný subjekt částečně odmítl poskytnout požadovanou informaci s odkazem na vysokou pravděpodobnost, že by poskytnutím informace došlo k ohrožení veřejného zájmu na naplnění účelu trestního řízení, resp. na řádném prošetření skutku, který naplňuje znaky trestního činu. Zároveň povinný subjekt rozhodl poskytnout alespoň ty informace, které nemohou ohrozit účel trestního řízení, a jejichž poskytnutí naplní alespoň částečně účel vyžádání informace.

Odvolatel podal proti rozhodnutí čj. RRSC/662/2018 odvolání v celém rozsahu, neboť má za to, že rozhodnutí je nezákonné a ve smyslu ustanovení § 16 zákona o informacích navrhl, aby nadřízený orgán napadené rozhodnutí zrušil a vrátil věc povinnému subjektu k novému projednání a rozhodnutí.

Uvedené odvolání bylo odůvodněno následovně. Ustanovení § 11 odst. 6 zákona o informacích spolu se souvisejícím ustanovením § 11 odst. 4 písm. a) zákona o informacích, která byla v předmětné věci aplikována, byla vyložena judikaturou Nejvyššího správního soudu, jenž např. v rozsudku čj. 1 As 97/2009-119 uvedl, že „*po obdržení žádosti o informaci povinný subjekt nejprve posoudí, zda v konkrétním čase probíhá trestní řízení ohledně informace, která je požadována. O ukončených trestních řízeních informaci poskytne. Jedná-li se o informaci o probíhajícím trestním řízení, povinný subjekt uváží, zda by poskytnutím informace mohl být zmařen předmět a účel trestního řízení, tedy zpochybněna role státu při zjišťování trestných činů, odhalování, stíhání a odsuzování pachatelů trestných činů či obecně při upevňování zákonnosti. Jedině z tohoto důvodu je ospravedlnitelné veřejnosti požadované informace nezpřístupnit. Pokud nemůže být poskytnutím informace cíl trestního řízení zmařen nebo ohrožen, povinný subjekt informaci poskytne, neboť neexistuje důvod jejího dalšího utajení*“.

Povinný subjekt dle odvolatele nevysvětlil, proč nelze požadované informace poskytnout, toliko odkázal na právní názor obsažený ve vyjádření Městského státního zastupitelství v Praze a na rozhodnutí jiného povinného subjektu, Ministerstva financí. Tato formulace je dle mínění odvolatele však stále příliš obecná na to, aby se jí dalo odepření požadovaných informací v téměř celém rozsahu odůvodnit. Pokud povinný subjekt dle odvolatele rezignoval na rozhodovací autonomii a odvolal se na právní názor jiných státních orgánů, je třeba poznamenat, že takový postup není v souladu se zásadami, jímž je řízení podle zákona o informacích vedeno. Ani Městské státní zastupitelství v Praze, ani Ministerstvo financí nejsou v tomto řízení povinnému subjektu nadřizeny.



Odvolatel dále namítl, že povinný subjekt se pokusil provést test proporcionality, v němž vážil právo veřejnosti na informace oproti veřejnému zájmu na řádném objasnění trestné činnosti. V prvním kroku testu proporcionality byl posuzován kritérium vhodnosti, tedy zda je vůbec možné daným způsobem dosáhnout sledovaného cíle. Tak tomu dle odvolatele v daném případě není: všechny osoby, jimž by poznatky ze zprávy mohly umožnit vyhnout se trestnímu stíhání nebo je jiným způsobem mařit, mají možnost k těmto informacím se dostat již nyní bez ohledu na to, bude-li žádosti vyhověno, už proto, že v mezidobí byl obsah textové části zprávy, bez příloh, zveřejněn v několika celostátních denících. Druhý krok, kritérium potřebnosti, vyznívá rovněž ve prospěch poskytnutí požadovaných informací. Důvodem je, že zpráva, s jejímž obsahem se žadatel, jak vysvětleno, v mezidobí seznámil aspoň v podobě překladu do českého jazyka z veřejných zdrojů, umožňuje vyloučit informace, u nichž by jakékoli byť hypotetické riziko mohlo hrozit, a poskytnout žadateli aspoň zbytek. Třetí krok, tedy test proporcionality v užším smyslu, je jednoznačný: zájem na tom, aby veřejnost znala informace o tom, z jaké trestné činnosti je podezřelý premiér vlády, byť v demisi, patří k vůbec nejsilnějším myslitelným veřejným zájmům, a tento zájem nemůže být převážen nejasnými a obavami z toho, že by se snad k výsledkům vyšetřování orgánů Evropské komise dostaly nepovolané osoby. Tento zájem je tím silnější, že obviněný pan Babiš i – způsobem ještě explicitnějším a frapantnějším – obviněný pan Faltýnek využívají svých veřejných funkcí a orgány činné v trestním řízení v médiích opakovaně očeňují a vyvíjejí na ně nátlak dosahující takové intenzity, že s ohledem na jejich postavení se lze dle odvolatele obávat, zda tím jejich postup skutečně nepříznivě neovlivní.

Ministerstvo jako příslušný odvolací správní orgán postupovalo dle § 89 odst. 2 správního řádu. Podle citovaného ustanovení správního řádu odvolací správní orgán přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží.

Ministerstvo posoudilo přípustnost a včasnost podaného odvolání proti rozhodnutí o odmítnutí žádosti a konstatovalo, že odvolání bylo podáno včas, osobou k tomu oprávněnou a jde o rozhodnutí, proti němuž je odvolání přípustné. Ministerstvo proto posoudilo soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy, a dále správnost napadeného rozhodnutí v rozsahu námitek uvedených v odvolání, a došlo k závěru, že odvolání není důvodné.

Ministerstvo uvádí, že Nejvyšší správní soud v rozsudku č.j. 1 As 97/2009-119 ze dne 16. 3. 2010 (který byl Nejvyšším správním soudem následně potvrzen i rozsudkem č.j. 1 As 44/2010-103 ze dne 1. 12. 2010) skutečně uvedl, že *„Jedná-li se o informaci o probíhajícím trestním řízení, povinný subjekt uváží, zda by poskytnutím informace mohl být zmařen předmět a účel trestního řízení, tedy zpochybněna role státu při zjišťování trestných činů, odhalování, stíhání a odsuzování pachatelů trestných činů či obecně při upevňování zákonnosti. Jedině z tohoto důvodu je ospravedlnitelné veřejnosti požadované informace nezpřístupnit. Pokud nemůže být poskytnutím informace cíl trestního řízení zmařen nebo ohrožen, povinný subjekt informaci poskytne, neboť neexistuje důvod jejího dalšího utajení.“*

Nejvyšší správní soud tedy připustil za stanovených podmínek možnost poskytnutí informací o probíhajících trestních řízeních. Učinil tak v protikladu k výslovné dikci ustanovení § 11 odst. 4, písm. a) zákona o informacích, které zní tak, že *„povinné subjekty neposkytnou informace*



o probíhajícím trestním řízení“. Z uvedeného právního názoru Nejvyššího správního soudu zakládajícího výjimku z dikce zákona plyne, že musí být bezpodmínečně a bez dalšího splněna podmínka nemožnosti zmaření předmětu a účelu trestního řízení v případě poskytování informací o probíhajícím trestním řízení.

K uvedenému závěru ovšem v tomto konkrétním případě nelze dojít. Ačkoliv tedy povinný subjekt není vázán názorem Městského státního zastupitelství v Praze, je jeho povinností posoudit takto zřetelně podané stanovisko, a to v kontextu podané žádosti, dikce zákona a aplikační praxe vyložené v rozhodnutích Nejvyššího správního soudu. Za situace kdy Městské státní zastupitelství, které vede trestní řízení v předmětné věci a dohlíží na jeho zákonnost, vydá negativní stanovisko ke zveřejnění požadovaných informací, má ministerstvo za prokázané, že zveřejnění uvedených informací může zmařit předmět a účel trestního řízení.

Právo na poskytnutí informace se tak v tomto případě dostalo do kolize s právem na řádné zjištění trestných činů, odhalení, stíhání a odsouzení pachatelů těchto trestných činů. Povinný subjekt tedy byl dále povinen nejen zvážit, zda poskytnutím požadovaných informací by mohlo dojít ke zmaření předmětu a účelu trestního řízení, ale současně provést test proporcionality. Povinný subjekt tak skutečně učinil a v jednotlivých krocích zvážil konkrétní důvody pro neposkytnutí informace, tedy zda zákonná ochrana údajů o probíhajícím trestním řízení, je opravdu proporcionální z hlediska nezbytného omezení práva na přístup k informacím.

Ministerstvo shrnuje, že povinný subjekt dostatečně vyložil důvody, pro které částečně odmítl poskytnout požadované informace a jeho rozhodnutí je tak možné potvrdit jako věcně správné.

Poučení:

Podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu se proti tomuto rozhodnutí odvolacího správního orgánu nelze dále odvolat (podat rozklad).

Mgr. Marie Kotrlá

ředitelka odboru legislativně právního

Rozdělovník k čj. MMR-18 402/2018-31:

- **Regionální rada regionu soudržnosti Střední Čechy**, Karlovo náměstí 313/8, 120 00 Praha 2
- **Tomáš Pecina**, nar. 21. 4. 1966, Slezská 1668/56, 120 00 Praha 2